

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. szeptember 11.*

„Fellebbezés — Verseny — Kartellek — Az EK 81. cikk (1) bekezdése — Franciaországi kártyás fizetési rendszer — Vállalkozások társulása által hozott döntés — Kibocsátási piac — Az »új belépőkre« alkalmazandó díjszabási intézkedések — Tagsági díj és az ún. elfogadási funkciót szabályozó mechanizmus, valamint az alvó tagok felélesztésének mechanizmusa — A »cél általi« versenykorlátozás fogalma — A versenyre gyakorolt károosság fokának vizsgálata”

A C-67/13. P. sz. ügyben,

a **Groupement des cartes bancaires (CB)** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: F. Pradelles, O. Fauré és C. Ornellas-Chancerelles ügyvédek, valamint J. Ruiz Calzado abogado)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. február 8-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: O. Beynet, Bottka V. és B. Mongin, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **BNP Paribas** (székhelye: Párizs, képviselik: O. de Juvigny, D. Berg és P. Heusse ügyvédek),

a **BPCE**, korábban: Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (székhelye: Párizs, képviselik: A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi és R. Eid ügyvédek),

a **Société Générale SA** (székhelye: Párizs, képviselik: P. Guibert és P. Patat ügyvédek)

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (előadó), C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. január 22-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: francia.

a főtanácsnok indítványának a 2014. március 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Groupement des cartes bancaires (CB) (a továbbiakban: Groupement) az Európai Unió Törvényszéke T-491/07. sz., CB kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (EU:T:2012:633, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította az [EK] 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/D1/38606 – Groupement des cartes bancaires, „CB”) 2007. október 17-én hozott C(2007) 5060 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 2 A jogvita előzményei és a vitatott határozat lényegi elemei, amint azok a megtámadott ítélet 1–48. pontjából kitűnnek, a következőképpen foglalhatók össze.
- 3 A fellebbező francia jog szerint működő gazdasági érdekű egyesülés, amelyet 1984-ben a nagy francia pénzügyintézetek hoztak létre, hogy megvalósítsák a tagjai által kibocsátott bankkártyák (a továbbiakban: CB-kártyák) fizetési és készpénzfelvételi rendszereinek interoperabilitását (a továbbiakban: CB-rendszer). Ez az interoperabilitás a gyakorlatban lehetővé teszi, hogy a Groupement valamely tagja által kibocsátott CB-kártya felhasználható fizetésre a CB-rendszerhez a Groupement bármely más tagján keresztül csatlakozó minden kereskedőnél, és/vagy felhasználható készpénzfelvételre a valamennyi más tag által működtetett bankjegykiadó automatákban (ATM). A Groupement tagjai, amelyek száma 2007. június 29-én 148 volt, vagy „vezető banknak” nevezett pénzügyintézetek, vagy pedig a vezető bankok valamelyikéhez kapcsolódó pénzügyintézetek. A Groupement-t létrehozó szerződés szerint a BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale SA (a továbbiakban: Société Générale) a tizenegy vezető bank között szerepel.
- 4 2002. december 10-én a Groupement [az EK 81.] és [az EK 82. cikk] végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) értelmében különböző új, a CB-rendszer keretében tervezett szabályokat jelentett be a Bizottságnak, amelyek többek között három díjszabási intézkedésből álltak (a továbbiakban: szóban forgó intézkedések):
 - az „Elfogadási funkciót szabályozó mechanizmusnak” nevezett mechanizmus („Mécanisme de régulation de la fonction acquéreur”, a továbbiakban: MERFA), amelynek a Groupement szerint egyrészt az volt a célja, hogy arra ösztönözze az inkább kibocsátó, mint elfogadó tagokat, hogy fejlesszék elfogadási tevékenységüket, másrészt pedig az, hogy pénzügyi szempontból figyelembe vegyék azon tagok erőfeszítéseit, amelyek elfogadási tevékenysége jelentősebb, mint kibocsátási tevékenysége. Az ennek érdekében előírt képlet a tag tevékenységeinek a CB-rendszer összesített elfogadási tevékenységeiben képviselt aránya – e tevékenységeket a cégnyilvántartási rendszer („Système d’identification au répertoire des entreprises”, SIREN) alapján és az ATM-működtetés alapján mérték fel – és az e tag által a CB-rendszer összesített kibocsátási tevékenységeiben képviselt arány összehasonlításában állt, amely utóbbi tevékenységek közé a fizetésre és készpénzfelvételre használt CB-kártyák banki kibocsátása tartozik. A MERFA-t akkor kellett alkalmazni, ha a két mutató közötti arány kisebb volt, mint 0,5. A MERFA alapján beszedett összegeket fel kellett osztani a Groupement azon tagjai között, amelyeknek e címen semmilyen összeget nem kellett fizetniük, az elfogadási tevékenységhez való hozzájárulásuk arányában. E tagok szabadon felhasználhatták az e címen kapott összegeket;

- a Groupement tagsági díjának reformja, amely a belépésnél fizetendő 50 000 eurós rögzített díjon kívül a csatlakozást követő három év során kibocsátott és aktív CB-kártyák után fizetendő díjat tartalmazott, adott esetben pedig egy kiegészítő díjat, amely azon tagokat érintette, amelyek CB-kártyakészlete a belépésüket követő hatodik év során vagy annak végén meghaladta a belépésüket követő harmadik év végén fennálló CB-kártyakészletük háromszorosát;
 - egy „az alvó tagok felébresztése” elnevezésű mechanizmus, amely az új díjszabási intézkedések hatálybalépését megelőzően azon inaktív vagy kevéssé aktív tagok által kibocsátott CB-kártyák után fizetendő díjból állt, amelyek részesedése a CB-rendszer egészének CB-kártyakibocsátási tevékenységében a 2003-as, 2004-es és 2005-ös évek egyike során meghaladta a CB-rendszer egészének a CB-kártyákkal kapcsolatos, a 2000., 2001. vagy 2002. pénzügyi években kifejtett összes tevékenységében képviselt részesedésük háromszorosát.
- 5 2004. július 6-án a Bizottság elfogadta az első kifogásközlést, amelyet a Groupement-nak és a vizsgálat alá vont kilenc vezető bankjának címzett, és amelyben azt kifogásolta, hogy azok olyan „titkos versenyellenes megállapodást” kötöttek, amelynek „átfogó célja a megállapodásban részes bankok közötti verseny korlátozása, valamint összehangolt módon az új belépők (különösen a nagyforgalmazók, az online bankok és a külföldi bankok) által támasztott verseny fékezése a bankkártya-kibocsátás piacán”. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy „a [2002. december 10-i] bejelentést annak érdekében tették, hogy elleplezzék a versenyellenes megállapodás valódi tartalmát”. A Bizottság meg kívánta fosztani e bejelentést összes joghatásától, és bírságot kívánt kiszabni e kifogásközlés címzettjeivel szemben. A Groupement e kifogásközlésre 2004. november 8-án válaszolt, 2004. december 16-án és 17-én pedig meghallgatást tartottak.
- 6 2006. július 17-én a Bizottság elfogadott egy második kifogásközlést, amelyet kizárólag a Groupement-hoz címzett. Ebben közölte, hogy az első kifogásközlést visszavontnak kell tekinteni. E második kifogásközlés tárgya vállalkozások társulásának egy sor olyan díjszabási intézkedést megállapító döntése volt, amely versenyellenes célú vagy hatású. A Groupement e második kifogásközlésre 2006. október 19-én válaszolt, 2006. november 13-án pedig meghallgatást tartottak.
- 7 2007. július 20-án a Groupement [az EK] 81. és [az EK 82. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 9. cikke alapján kötelezettségvállalásokra tett javaslatot, amelyet a Bizottság versenypolitikai főigazgatóságának főigazgatója elkésettnek és elégtelennek nyilvánított.
- 8 A Bizottság tehát elfogadta a vitatott határozatot, amelyben megállapította, hogy a Groupement megsértette az EK 81. cikket. E határozat többek között a következő megfontolásokat tartalmazza:
- Az érintett piac a fizetési kártyák kibocsátásának franciaországi piaca.
 - A szóban forgó intézkedések vállalkozások társulása által hozott döntésnek minősülnek.
 - Ezen intézkedések versenyellenes céllal bírnak. E cél kitűnik magukból az intézkedések kapcsán előírt képletekből, és ellentmond ezen intézkedések 2002. december 10-i bejelentésben megfogalmazott célkitűzéseinek. Egyrészt ezek az intézkedések nem alkalmasak az elfogadási tevékenység ösztönzésére, és eredményük vagy az, hogy többletköltséget rónak a hatályuk alá tartozó tagokra, vagy pedig az, hogy korlátozzák azon tagok kibocsátási tevékenységét, amelyek egyébként azok hatálya alá tartoztak volna. Másrészt a MERFA-nak tulajdonított, az elfogadási tevékenység ösztönzésére irányuló funkciónak ellentmond a bankközi díjnak tulajdonított funkció, valamint a kiegészítő tagsági díjnak és az „alvó tagok felébresztési” díjnak tulajdonított funkció. E versenyellenes cél megfelel ezen intézkedések valódi, a vezető bankok által az

előkészítésük során kifejtett célkitűzéseinek, vagyis az új belépők által támasztott verseny megakadályozására és azok szankcionálására, a vezető bankok bevételeinek megőrzésére és a bankkártyák árcsökkenésének korlátozására irányuló szándéknak.

- A szóban forgó intézkedéseknek versenykorlátozó hatásuk is van. Különösen alkalmazásuk ideje alatt (2003. január 1-je és 2004. június 8. között) ezek az intézkedések az új belépők CB-kártyakibocsátási terveinek csökkenéséhez, illetve a CB-kártyák árcsökkenésének megakadályozásához vezettek mind az új belépőknél, mind pedig a vezető bankoknál.
 - Az EK 81. cikk (3) bekezdésének alkalmazási feltételei nem teljesülnek. Nem fogadható el többek között a szóban forgó intézkedéseknek – különösen a MERFA-t illetően – az elfogadási és kibocsátási funkciók közötti kiegyensúlyozó mechanizmusként való igazolása, mivel a kibocsátási tevékenységnek a referenciaként használt elfogadási tevékenységhez viszonyított aránya a vezető bankokra vonatkozik, nem pedig a CB-rendszer optimális egyensúlyára.
- 9 A Bizottság a vitatott határozat rendelkező részében tehát megállapította:

„1. cikk

A [Groupement] által [az igazgatóság] 2002. november 8-i és 29-i határozataival elfogadott díjszabási intézkedések, vagyis a [MERFA], a kártyánkénti tagsági díj és a kiegészítő tagsági díj, valamint [az alvó tagok felébresztési díja], amelyet a Groupement azon tagjaira kell alkalmazni, amelyek belépésük óta nem fejtettek ki jelentős »CB« tevékenységet, ellentétesek az [EK] 81. cikkel.

2. cikk

A Groupement köteles azonnal véget vetni az 1. cikkben szereplő jogsértésnek, azáltal hogy visszavonja az említett cikkben hivatkozott díjszabási intézkedéseket, amennyiben ezt még nem tette meg.

A Groupement a jövőben köteles tartózkodni minden olyan intézkedéstől vagy magatartástól, amelynek azonos vagy hasonló célja vagy hatása van.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2007. december 27-én benyújtott keresetlevelében a fellebbező a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő. A BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale a fellebbező támogatása érdekében beavatkozóként lépett fel.
- 11 Kérelmének alátámasztására a fellebbező hat jogalapra hivatkozott. Az első jogalap az EK 81. cikknek a szóban forgó intézkedések és a figyelembe vett piacok elemzése során alkalmazott módszer hibái miatti megsértésén, valamint az egyenlő bánásmód elvének és az indokolási kötelezettségnek a megsértésén alapult. A második jogalap a szóban forgó intézkedések céljának vizsgálata során az EK 81. cikk (1) bekezdésének téves jogalkalmazás, valamint ténybeli és értékelési hibák miatti megsértésén alapult. Harmadik jogalapjával a fellebbező úgy vélte, hogy a Bizottság a szóban forgó intézkedések hatásainak vizsgálata során tévesen alkalmazta a jogot, valamint ténybeli és értékelési hibákat követett el. A negyedik, másodlagosan előterjesztett jogalap az EK 81. cikk (3) bekezdésének téves jogalkalmazás, valamint ténybeli és értékelési hibák miatti megsértésén alapult, e rendelkezés szóban forgó intézkedésekre való alkalmazhatóságának vizsgálatával összefüggésben. Ötödik jogalapjával a fellebbező úgy érvel, hogy a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés elvét. Végül a hatodik jogalap az arányosság és a jogbiztonság elvének a vitatott határozat 2. cikkében szereplő meghagyások miatti megsértésén alapult.

- 12 A Törvényszék e jogalapok mindegyikének elutasítását követően a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 13 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, kivéve ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy elegendő információval rendelkezik a vitatott határozat megsemmisítéséhez, és
 - kötelezze a Bizottságot a Bíróság és a Törvényszék előtt felmerült költségek viselésére.
- 14 A Bizottság a fellebbezés elutasítását és a fellebbező költségek viselésére való kötelezését kéri.
- 15 A BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale a fellebbező kérelmeivel azonos kérelmeket terjeszt elő.

A fellebbezésről

- 16 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozás fogalmának alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul. A második jogalap az ugyanezen rendelkezés értelmében vett „hatás általi” versenykorlátozás fogalmának alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul. A harmadik jogalap pedig azon alapul, hogy a Törvényszék megsértette az arányosság és a jogbiztonság elvét, mivel nem semmisítette meg a vitatott határozat 2. cikkének második bekezdésében foglalt meghagyást.
- 17 Előzetesen a fellebbező, akihez e kérdésben a BNP Paribas és a BPCE is csatlakozik, megjegyzi, hogy a Törvényszék a tényállásnak a megtámadott ítélet 1–48. pontjában foglalt leírásában elmulasztott megemlíteni bizonyos elemeket, ami azt bizonyítja, hogy a Törvényszék sosem a Bizottság által megállapított helyzetből indult ki, és nem végezte el a Bíróság által megkövetelt, mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból alapos felülvizsgálatot. Egyrészt a Törvényszék elmulasztotta megállapítani, hogy azt, hogy a Bizottság az első és a második kifogásközlés közötti vizsgálat során radikálisan megváltoztatta álláspontját, olyan alapvető elemzési hibák magyarázzák, amelyeket a meghallgatási tisztviselő a 2004. december 16-i és 17-i meghallgatást követően fedezett fel, és amelyeket később sem a Bizottság, sem pedig a Törvényszék nem javított ki. Másrészt a megtámadott ítélet hallgat a 2012. május 16-i tárgyaláson a „cél általi” versenykorlátozás fogalmával kapcsolatban – különösen a Beef Industry Development Society és Barry Brothers ítélet (C-209/07, EU:C:2008:643, a továbbiakban: BIDS-ítélet) értelmezésével összefüggésben – folytatott vitákról.

Az első jogalapról A felek érvelése

- 18 Első jogalapjával a BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale által támogatott fellebbező úgy érvel, hogy a Törvényszék a szóban forgó intézkedések tartalmának, céljainak és összefüggéseinek vizsgálatkor többször is tévesen alkalmazta a jogot az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozás fogalmának alkalmazása során, amely téves jogalkalmazás következtében a Törvényszék *per se* megtiltott minden, valamely gazdasági szereplő által egy másikkal szemben felszámított árat. E jogalap három részből áll.

–Az első jogalapnak a szóban forgó intézkedések tartalmának vizsgálata során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított, első részéről

- 19 A fellebbező, amelyhez a BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale is csatlakozik, először is úgy érvel, hogy a Törvényszék „magának” a szóban forgó intézkedések „céljának” elemzése során tévesen alkalmazta a jogot.
- 20 A Törvényszék nem végezte el a szóban forgó intézkedések károssági fokának elemzését azok tartalma alapján, hanem kizárólag a Groupement egyes tagjainak szubjektív szándékaira támaszkodott. Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 126. és 132. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy vélte, hogy a szóban forgó intézkedéseknek magából a megfogalmazásából kitűnik, hogy azok versenyellenes céllal bírnak, amely az érintett piacra újonnan belépők által támasztott verseny megakadályozásában áll. Az említett intézkedések ugyanis nem tartalmaznak semmilyen, a versenyre káros rendelkezést. Egyrészt ezen intézkedések célja a BIDS-ítéletben szóban forgó intézkedésektől eltérően nem az, hogy a tagokat a Groupement-ből való kilépésre kényszerítsék, vagy hogy új tagok belépését megakadályozzák, hanem hogy a rendszerhez csatlakozó kereskedők számát növeljék. Másrészt ezen intézkedések arra szorítkoznak, hogy a CB-rendszer tagjainak különböző lehetőségeket kínáljanak a rendszerhez való igazságos hozzájáruláshoz, lehetővé téve számukra, hogy saját egyéni stratégiájuk alapján maguk döntsenek a hozzájárulásukról.
- 21 Egyébiránt a Törvényszék bizonyítékokat ferdített el, amikor a megtámadott ítélet 127., 170. és 178–183. pontjában elsősorban a Bizottság nyilatkozataira támaszkodva és az ennek ellenkezőjét alátámasztó bizonyítékokat érvényes magyarázat nélkül elvetve azt állapította meg, hogy néhány akadály a gyakorlatban igen nehezzé teszi egy új belépő részéről az elfogadási tevékenység kialakítását.
- 22 Másodszor a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelembe vette a szóban forgó intézkedések elfogadás előtti keletkezéstörténetét, ahogyan az kitűnt a Groupement és egyes tagjai helyiségeiben végzett vizsgálatok során lefoglalt dokumentumokból.
- 23 Mindenekelőtt a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 186. és 256. pontjában a szóban forgó intézkedések céljának elemzése érdekében figyelembe vette az egyes vezető bankok által ezen intézkedések elfogadását megelőzően tett „belső” egyéni nyilatkozatokat, a versenyellenes cél fennállását illetően hibásan végezte el vizsgálatát, mivel e nyilatkozatok nem magának a Groupement-nak, hanem csak egyes tagjainak az akaratát tükrözik. Márpedig egy döntés azért értelmezhető vállalkozások társulása által hozott döntésként, mert hű kifejeződése szerzője akaratának. A jelen ügyben a döntés előkészítésének és meghozatalának körülményei nem relevánsak, mivel csak a végső döntés, azaz a bejelentett intézkedések tükrözik teljes mértékben a Groupement szándékát. Egyebekben az intézkedések keletkezéstörténetét nem az intézkedések célja elemzésének alátámasztása érdekében, hanem azok tartalmának elemzése helyett vették figyelembe.
- 24 Ráadásul a Törvényszék bizonyítékokat ferdített el, mivel alkalmatlan kiválasztást alkalmazott az előkészítő nyilatkozatok, a lefoglalt dokumentumok és az új belépők nyilatkozatai között. Márpedig néhány bizonyíték, amely többek között a parazitizmus elleni küzdelem szükségességéről és a versenyjog tiszteletben tartására irányuló törekvésről tanúskodik, a versenykorlátozással kapcsolatos valós kétség fennállását támasztja alá, amit a Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie. Ez az elferdítés annál is inkább nyilvánvaló, mivel a Törvényszék ugyanazokra bizonyítékokra támaszkodott, mint amelyeket a Bizottság használt fel, anélkül hogy eltért volna az első kifogásközlés következtetéseitől.
- 25 A BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale hozzáteszi, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 124. és 146. pontjában tévesen állapította meg, hogy a „cél általi” versenykorlátozás fogalma nem értelmezhető megszorítóan. E fogalom ugyanis csak azon megállapodásokra alkalmazható, amelyek

önmagukban olyan célt követnek, amelyet már jellegénél fogva olyan súly vagy károssági fok jellemzi, hogy a verseny működésére gyakorolt negatív hatásuk kétségtelenül lehetségesnek tűnik, tehát anélkül, hogy szükség lenne potenciális hatásukat mérni.

- 26 A Bizottság először is a szóban forgó intézkedések céljának elemzését illetően úgy véli, hogy a jelen ügyben a Törvényszék a cél általi versenykorlátozás fennállását nem a Groupement tagjainak nyilatkozataira támaszkodva erősítette meg, hanem azt követően, hogy megvizsgálta magát a MERFA képletét, amelynek értelmében minden olyan bankot, amelynek elfogadási tevékenysége jelentősen alatta marad a kibocsátási tevékenységének, automatikusan alávetnek ennek a levonásnak. A MERFA tényleges célja így az, hogy olyan magatartást írjon elő – vagyis a kártyakibocsátás korlátozását, vagy választás alapján olyan többletköltség viselését, amelyet a vezető bankok nem viselnek –, amely korlátozza azt, hogy az új belépők szabadon versenyezzenek a vezető bankokkal. A fellebbező nem bizonyítja, hogy a kibocsátási piacra újonnan belépők kizárására irányuló intézkedések nem minősülnek „cél általi” versenykorlátozásnak. Azon állítást illetően, miszerint az intézkedések csak ösztönző hatással bírnak, a Bizottság kiemeli, hogy a Törvényszék elemezte és helybenhagyta a Bizottság azon megállapítását, miszerint az elfogadási tevékenység kialakításával szemben jelentős akadályok állnak fenn. A Törvényszék megállapította, hogy az új belépők számára csak két lehetőség maradt, vagyis fizetnek, vagy korlátozzák a kibocsátási tevékenységüket. E körülmények között a Törvényszék helyesen hangsúlyozta a BIDS-ítélet alapjául szolgáló intézkedések és a szóban forgó intézkedések hasonlóságát, mivel akadályozzák a gyártók piaci részesedéseinek természetes alakulását, ugyanis egy visszatartó hozzájárulással arra ösztönzik őket, hogy ne lépjenek át bizonyos termelési volumet.
- 27 A Bizottság egyébiránt úgy véli, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a Törvényszék olyan elferdítést követett le, amely világosan kitűnik az ügy irataiból. A Törvényszék, mielőtt a megtámadott ítélet 127. pontjában megállapította, hogy a elfogadási tevékenység kialakítása igen nehéz, az említett ítélet 160–194. pontjában a fellebbező valamennyi érvét elemezte. E pontok továbbra is vitathatatlanok, és azokat nem cáfolták meg komolyan.
- 28 Másodszor az intézkedések keletkezéstörténetét illetően a Bizottság úgy véli, hogy a fellebbező a megtámadott ítélet 256. és 257. pontjában tett ténymegállapítások újbóli vizsgálatát kívánja elérni, amelyek a fellebbezés szakaszában már nem kérdőjelezhetők meg. Mindenesetre azon megállapítás, hogy valamely megállapodás versenykorlátozó célú, nem kérdőjelezhető meg amiatt, hogy a verseny korlátozására irányuló szándékot nem bizonyították a megállapodásban részes valamennyi fél tekintetében. Egyébiránt a megtámadott ítéletből egyértelműen kitűnik, hogy a Törvényszék a Groupement egyes tagjainak szubjektív nyilatkozatait és szándékait kiegészítő és megerősítő jelleggel figyelembe vette. Végül a fellebbező nem jelöl meg egyetlen, állítólag elferdített bizonyítékot sem, és nem fejt ki a hivatkozott kétség okait. Az elferdítésre vonatkozó kifogás tehát elfogadhatatlan.

–Az első jogalapnak a szóban forgó intézkedések céljainak értékelése során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított, második részéről

- 29 A fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék, miközben elismerte, hogy a CB-rendszerben megjelenő parazitizmus elleni küzdelem jogszerű célnak minősül, tévesen tagadta meg e cél értékelését az EK 81. cikk (1) bekezdésére figyelemmel. A Törvényszék így azt állapította meg, hogy a parazitizmus elleni küzdelmet szolgáló intézkedések jellegüknél fogva versenyellenesek. Márpedig a Törvényszéknek el kellett volna ismernie, hogy a cél általi versenykorlátozás kizárt, mivel a Groupement intézkedései az elfogadási tevékenység ösztönzését, valamint az elfogadási és a kibocsátási tevékenység optimalizálását eredményezik. Ezek az intézkedések az arányosság elvével összhangban megfelelőek, mivel a CB-rendszer globális érdekében elfogadott rendszerszerű intézkedéseket képeznek, amelyek kiegyensúlyozottak, mivel a Groupement minden tagja számára biztosítják a lehetőséget a saját egyedi helyzetének megfelelő opció kiválasztására.

30 A Société Générale hozzáteszi, hogy a Törvényszék nem állíthatja egyszerre azt, hogy a szóban forgó intézkedések céljai kizárólag az EK 81. cikk (3) bekezdése alapján elvégzett elemzésből t nnek ki, és nem állapíthatja meg ugyanakkor azt, hogy a Bizottság ezen intézkedések korlátozó jelleg nek értékelésekor jogosult volt figyelembe venni a felek szándékát. Ezenkívül a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia a Bizottság azon feltevését, miszerint a szóban forgó intézkedések nem voltak megfelelőek az elfogadási tevek nyes g  szt nzs hez. Annak eldöntéséhez, hogy valamely megállapodás az EK 81. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, meg kell ugyanis vizsgálni a megállapodás  tal elérni kívánt célokat.

31 A Bizottság előadja, hogy a fellebbező, aki a Törvényszék előtt nem hivatkozott a járulékos korlátozások elméletére, nem bizonyítja, hogy az új belépők cselekvési szabadságának a piacon lévő bankok javára való korlátozása szükséges és nélkülözhetetlen volt a CB-rendszerben megjelenő parazitizmus elleni küzdelem céljának eléréséhez. A szóban forgó intézkedések a követett célok eléréséhez valójában nem megfelelőek, és a vezető bankok javára hátrányosan megk l nb ztet ek. A fellebbező állításait a Törvényszék már megcáfolta, és azok nem alapulnak semmilyen érvelésen és semmilyen bizonyítékon. Továbbá ellentétesek a Törvényszék  tal tett t nymeg llap t sokkal.

–Az első jogalapnak a szóban forgó intézkedések  szef gg seinek értékelése során el vetett téves jogalkalmazásra alapított, harmadik részéről

32 A fellebbező, akihez a BPCE és a Société Générale is csatlakozik,  gy érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel egyrészről nem végezte el a CB-rendszer egészének elemzését, másrészről pedig figyelmen kívül hagyta a Groupement intézkedéseinek a versenyre gyakorolt ambivalens hatásait, mivel kizárólag a kártyakibocsátási tevek nyes gre  szpontosított, és nem vette figyelembe sem a CB-rendszer parazitajelens gekkel szembeni védelmének jogszerű célkitűzését, sem pedig azt, hogy az elfogadási tevek nyes g területén  l nk verseny áll fenn.

33 Először is a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen vette figyelembe a jogvita jogi hátterét, mivel tévesen értelmezte az ítélkezési gyakorlatot. Különösen a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy a szóban forgó intézkedések teljesen eltérnek a korábbi határozathozatali gyakorlatban szankcionált k ros magatartásoktól.  gy a Törvényszék hiába próbálja meg a jelen ügyet a BIDS- t lethez közelíteni. Ezenkívül a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos, mivel a Törvényszék az említett ítélet 94.  s 95. pontjában egyszerre állította azt, hogy a 2001. augusztus 9-i Visa International (COMP/2929.373)  s a 2002. július 24-i Visa International – multilaterális bankközi díj (COMP/29.373) bizottsági határozatban vizsgált magatartások érzékelhetően eltérnek a jelen ügyben szóban forgó magatartásoktól, és hogy e két határozat „hasonló vagy azonos helyzetekre” vonatkozik. Az elemzési hiba abból is kitűnik, hogy a Bizottság elfogadta az 1/2003 rendelet 9. cikke szerinti esetleges kötelezettségvállalások, vagyis olyan intézkedések megtárgyalását, amelyek „[a Bizottság] aggodalmait eloszlatják”, és amelyek nem jellemzőek a versenyszabályok megsértésére mint olyanra.

34 Másodszer a fellebbező  gy véli, hogy a Törvényszék tévesen vette figyelembe a gazdasági hátterét, kikerülve a fizetési rendszerek kétoldalú működésének kérdését. A Törvényszék ugyanis tévesen korlátozta elemzését kizárólag a kibocsátási piacra, az elfogadási piac figyelembevétele nélkül. Márpedig a Törvényszék, mivel elismerte a CB-rendszer kötés jellegét, nem vonhatta volna le azt a következtetést, hogy e rendszer két oldalának kizárólag az egyike releváns a szóban forgó intézkedések céljának megfelelő elemzésekor. A Törvényszéknek e két oldal figyelembevétele alapján meg kellett volna állapítania, hogy az említett intézkedések ténylegesen e rendszer védelmére, nem pedig arra  rnyultak, hogy akadályozzák a CB-kártyákat kibocsátók közötti versenyt.

35 A BPCE és a Société Générale e tekintetben hozzáteszi, hogy a Törvényszék, mivel a megtámadott ítélet 105. pontjában kimondta, hogy az e tevek nyes gek közötti egyensúly követelményei nem vizsgálhatók az EK 81. cikk (1) bekezdésére tekintettel – mivel kizárólag a k rtyakibocs t s piacát kell figyelembe venni –,  szemosta az érintett piac meghatározásának fogalmát, valamint a megállapodás

jogi és gazdasági háttere elemzésének fogalmát. Márpedig az ítélkezési gyakorlatból nem tűnik ki, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazásához az érintett piac meghatározása lehetővé tette a gazdasági és jogi elemek esetleges versenyellenes céljának vizsgálatához szükséges elemzés pusztán azon okból való kizárását, hogy ezen elemek elkülönülő piachoz tartoznak.

- 36 Harmadszor a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen vette figyelembe a gazdasági hátteret, elmulasztva az összetett gazdasági értékelések felülvizsgálatára vonatkozó jogkörének gyakorlását. Márpedig az uniós bíróság feladata annak felülvizsgálata, hogy a hivatkozott elemek tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és hogy ezek alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket. A jelen ügyben azonban a Törvényszék egyáltalán nem végezte el a vitatott határozatban szereplő gazdasági értékelések e minimális és objektív felülvizsgálatát, hanem a megtámadott ítélet 320. és 321. pontjában megelegetett a Groupement által előterjesztett egyes gazdasági tanulmányok elutasításával, azzal az indokkal, hogy azok állítólag ellentmondanak más tanulmányoknak.
- 37 A Bizottság először is úgy érvel, hogy a fellebbező megcsönkítva olvassa a megtámadott ítéletet, mivel a Törvényszék nem utalt a versenyre gyakorolt ambivalens hatásra. A Törvényszék bemutatta, hogy az intézkedések nem rendelkeznek a verseny számára előnyös hatással, és nem áll fenn parazitizmus a CB-rendszerben. A parazitizmus elleni küzdelem tehát nem alkalmas olyan hátrányosan megkülönböztető intézkedés igazolására, amely korlátozza a piacra lépés feltételeit. Egyébiránt az EK 81. cikk (1) bekezdésében említett megállapodástípusok nem képezik a tiltott összejátszások kimerítő felsorolását. Márpedig a megtámadott ítélet 197. és 198. pontjában említett okokból a szóban forgó intézkedések közelítenek azon összejátszásra irányuló magatartásokhoz, amelyeket a BIDS-ítéletben cél általi korlátozásnak minősítettek. Ezen intézkedések összetettsége ellenére egyértelműen kitűnik, hogy azoknak olyan kizáró megállapodás jellege van, amely arra irányul, hogy a piacra újonnan belépő összes versenytársat visszatartsa. Az indokolási kötelezettség betartását illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 94–99. pontjában kifejti azon okokat, amelyek miatt a Visa International és a Visa International – Commission multilaterale d’interchange határozatok érzékelhetően eltérnek a szóban forgó intézkedésektől. Végül, ami a tervezett kötelezettségvállalásokat illeti, mivel a Törvényszékhez e kérdéssel nem fordultak, e jogalap elfogadhatatlan. Mindenesetre a Bizottság e területen széles mérlegelési mozgásterrel rendelkezik, és semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság a jogsértés súlyának állítólagos hiánya alapján döntött volna úgy, hogy kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos eljárást indít.
- 38 Másodszor a CB-rendszer kétoldalú jellegét illetően a Bizottság megállapítja, hogy a Törvényszék elemezte és megvizsgálta azon okokat, amelyek miatt a Bizottság nem vett figyelembe egyes, a Groupement által benyújtott tanulmányokat. Azon kifogás tehát, miszerint a Törvényszék nem válaszolt a közgazdászok álláspontjára, „nem helytálló”, és mindenesetre olyan ténybeli kérdésre vonatkozik, amely a fellebbezés keretében nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatába. Egyébiránt a jelen ügyben a jogsértés csak a kibocsátási piacot érinti. A Törvényszék elutasította azon álláspontot, miszerint az elfogadási és a kibocsátási tevékenységek a helyi banki szolgáltatások egységes piacához tartoznak.
- 39 Harmadszor az összetett gazdasági értékelések Törvényszék általi felülvizsgálatát illetően a Bizottság úgy véli, hogy a megtámadott ítélet 320. és 321. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék elolvasta és elemezte a fellebbező által benyújtott két kiegészítő tanulmányt, annak bemutatása érdekében, hogy az elfogadási tevékenység által generált pozitív externáliák jelentősebbek a kibocsátási tevékenység által generáltaknál. Egyébiránt a Törvényszék, amely előtt kifogásolták e két tanulmány Bizottság általi elferdítését, e kifogást elutasította. A fellebbező nem bizonyítja, hogy a Törvényszék elemzését téves jogalkalmazás vagy nyilvánvaló mérlegelési hiba jellemezné.

A Bíróság álláspontja

40 Első jogalapjával, amelynek három részét együtt kell megvizsgálni, a BNP Paribas, a BPCE és a Société Générale által támogatott fellebbező lényegében úgy érvel, hogy a megtámadott ítéletet téves jogalkalmazással hozták, mivel a Törvényszék az EK 81. cikk (1) bekezdését megsértve kimondta, hogy a szóban forgó intézkedések „célja” a verseny e rendelkezés értelmében vett korlátozása, és így tévesen tekintett el ezen intézkedések versenyre gyakorolt tényleges hatásainak vizsgálatától.

–Előzetes észrevételek

41 Már most hangsúlyozni kell, hogy az EUMSZ 256. cikkből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy a Törvényszék kizárólagos hatáskörrel rendelkezik egyrészt a tényállás megállapítására, kivéve ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárési iratokból ered, másrészt a tények értékelésére. Amint azonban a Törvényszék megállapította vagy értékelte a tényállást, az EUMSZ 256. cikk értelmében a Bíróság e tények jogi minősítésének és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel (lásd különösen: Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság és Bizottság kontra Alliance One International és társai ítélet, C-628/10 P és C-14/11 P, EU:C:2012:479, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az EU- és az EUM-Szerződésnek a Bizottság és az uniós bíróságok közötti hatáskörmegosztásra vonatkozó szabályainak megfelelően a Bizottság feladata, hogy a Törvényszék és a Bíróság felügyelete alatt öröködjék az EK 81. cikkben és az EK 82. cikkben megállapított elvek alkalmazása felett (lásd ebben az értelemben különösen: Masterfoods és HB ítélet, C-344/98, EU:C:2000:689, 46. pont).

43 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a hatékony bírói jogvédelem elve az uniós jog egyik alapelve, amely jelenleg az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében jut kifejeződésre (lásd ebben az értelemben különösen: Chalkor kontra Bizottság ítélet, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Így az Unió ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy amikor az EUMSZ 263. cikk alapján az EK 81. cikk (1) bekezdését alkalmazó határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztenek a Törvényszék elé, e bíróság köteles a felperes által felhozott jogalapok alátámasztására hivatkozott elemek alapján általánosan teljes körűen megvizsgálni, hogy e rendelkezés alkalmazási feltételei fennállnak-e, vagy sem (lásd ebben az értelemben: Remia és társai kontra Bizottság ítélet, 42/84, EU:C:1985:327, 34. pont; Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 54. és 62. pont; Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 59. pont). A Törvényszéknek azt is meg kell vizsgálnia, hogy a Bizottság megindokolta-e határozatát (lásd ebben az értelemben: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 61. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 60. pont).

45 E vizsgálat során a Törvényszék nem hivatkozhat az EU- és az EUM-Szerződéssel a versenypolitika területén a Bizottságra ruházott hatáskör értelmében a Bizottság rendelkezésére álló mérlegelési mozgástérre annak érdekében, hogy lemondjon a mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból alapos felülvizsgálat elvégzéséről (lásd ebben az értelemben: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 62. pont, valamint Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 61. pont).

46 Különösen, noha igaz, hogy a Bizottság e hatáskör értelmében gazdasági kérdésekben – különösen összetett gazdasági értékelések keretében – mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, ez nem jelenti azt, hogy – amint a jelen ítélet előző pontjából következik – a Törvényszék nem vizsgálhatja felül gazdasági jellegű tények Bizottság általi jogi minősítését. Ugyanis, noha a Törvényszéknek nem feladata, hogy a Bizottság gazdasági értékelését a sajátjával helyettesítse, mivel a Bizottság rendelkezik erre vonatkozó intézményi hatáskörrel (lásd ebben az értelemben különösen: Bertelsmann és Sony

Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. pont; Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11. P, EU:C:2013:32, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a már állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az uniós bíróságnak különösen nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságát, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd ebben az értelemben különösen: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 59. pont).

- 47 Ezen elvek fényében kell megvizsgálni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben helyesen állapította-e meg, hogy a szóban forgó intézkedések célja a verseny EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett korlátozása.

–Az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél” általi versenykorlátozás fennállásának vizsgálatáról

- 48 Emlékeztetni kell arra, hogy valamely megállapodás, vállalkozások társulása által hozott döntés vagy összehangolt magatartás akkor tartozik az EK 81. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom hatálya alá, ha „célja vagy hatása” a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.

- 49 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a vállalkozások közötti egyeztetés bizonyos típusai a verseny tekintetében elegendő károssági fokot mutatnak ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy hatásaik vizsgálata nem szükséges (lásd ebben az értelemben különösen: LTM-ítélet, 56/65, EU:C:1966:38, 359. és 360. pont; BIDS-ítélet, 15. pont; Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, C-32/11, EU:C:2013:160, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 50 Ezen ítélkezési gyakorlat azzal a körülménnyel függ össze, hogy a vállalkozások közötti összejárás bizonyos formái jellegüknel fogva úgy tekinthetők, hogy károsak a rendes verseny megfelelő működésére (lásd ebben az értelemben különösen: Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, EU:C:2013:160, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)

- 51 Így általánosan elfogadott, hogy bizonyos összejárásra irányuló magatartások, úgymint a kartellek révén való horizontális árörögzítéshez vezető magatartások úgy tekinthetők, hogy annyira valószínűleg negatív hatásokkal járnak különösen az áruk és szolgáltatások árára, mennyiségére vagy minőségére, hogy úgy tekinthető, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában szükségtelen bizonyítani a piacra gyakorolt tényleges hatásait (lásd ebben az értelemben különösen: Clair-ítélet, 123/83, EU:C:1985:33, 22. pont). A tapasztalat ugyanis azt mutatja, hogy az ilyen magatartások a termelés csökkenésével és az árak növekedésével járnak, és a forrásoknak különösen a fogyasztók hátrányára való kedvezőtlen elosztását eredményezik.

- 52 Amennyiben azonban a vállalkozások közötti egyeztetés valamely típusának elemzése nem tár fel a verseny tekintetében elegendő károssági fokot, meg kell vizsgálni az egyeztetés hatásait, és az egyeztetés megtiltásához olyan tényezők együttes megléte szükséges, amelyek azt bizonyítják, hogy a verseny működése ténylegesen érezhetően akadályozva vagy korlátozva volt, illetve torzult (Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, EU:C:2013:160, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 53 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint annak értékelése érdekében, hogy valamely vállalkozások közötti megállapodás vagy vállalkozások társulása által hozott döntés elegendő károssági fokot mutat-e ahhoz, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozásnak kelljen tekinteni, e megállapodás rendelkezéseinek tartalmát és az általa elérni kívánt célkitűzéseket, valamint azt a gazdasági és jogi háttérrel kell megvizsgálni, amelybe a megállapodás illeszkedik. Az említett háttér értékelése keretében figyelembe kell venni továbbá az érintett termékek vagy szolgáltatások jellegét,

valamint az érintett piac vagy piacok működésének és szerkezetének tényleges feltételeit is (lásd ebben az értelemben: Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, EU:C:2013:160, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 54 Ezenfelül, noha a felek szándéka nem szükséges elem a vállalkozások közötti megállapodás korlátozó jellegének meghatározásához, a versenyhatóságokat, a nemzeti bíróságokat vagy az uniós bíróságot semmi nem akadályozza abban, hogy tekintetbe vegyék e szándékot (lásd: Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, EU:C:2013:160, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék akkor, amikor a megtámadott ítéletben meghatározta az annak eldöntéséhez figyelembe veendő releváns jogi kritériumokat, hogy a jelen ügyben az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél” általi versenykorlátozás fennállásáról van-e szó, ezen ítélet 124. és 125. pontjában a következőket állapította meg:

„124 Az ítélkezési gyakorlat szerint az EK 81. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett megállapodástípusok nem képezik a tiltott összejátszások kimerítő felsorolását, ennél fogva a cél általi jogsértés fogalmát nem lehet megszorítóan értelmezni (lásd ebben az értelemben: [BIDS]-ítélet, 22. és 23. pont).

125 Valamely megállapodás vagy vállalkozások társulása által hozott döntés versenyellenes jellegének értékelése során többek között e megállapodás vagy döntés rendelkezéseinek tartalmát és az általa elérni kívánt célkitűzéseket, valamint azt a jogi és gazdasági háttérrel kell figyelembe venni, amelybe a megállapodás vagy döntés illeszkedik. E tekintetben elegendő, hogy a megállapodás vagy vállalkozások társulása által hozott döntés a versenyre negatív hatásokkal járhat. Más szavakkal, e magatartásnak vagy döntésnek a háttérrel képező jogi és gazdasági összefüggéseket figyelembe véve csupán ténylegesen képesnek kell lennie arra, hogy a közös piacon belül megakadályozza, korlátozza vagy torzítsa a versenyt. Nem szükséges, hogy a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása ténylegesen bekövetkezzék, sem pedig az, hogy közvetlen kapcsolat álljon fenn e döntés és a fogyasztói árak között. Ezenkívül, noha a felek szándéka nem szükséges elem valamely megállapodás korlátozó jellegének meghatározásához, a Bizottságot vagy a közösségi bíróságokat semmi nem akadályozza abban, hogy tekintetbe vegyék e szándékot (lásd ebben az értelemben: T-Mobile Netherlands és társai ítélet, C-8/08, [EU:C:2009:343], 31., 39. és 43. pont; GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság és társai ítélet, [C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P és C-519/06 P, EU:C:2009:610], 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).”

- 56 Meg kell állapítani, hogy ezáltal a Törvényszék részben figyelmen kívül hagyta a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, és ennél fogva tévesen alkalmazta a jogot az annak értékelésekor releváns jogi kritériumok meghatározását illetően, hogy fennáll-e az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozás.
- 57 Egyrésztől ugyanis a megtámadott ítélet 125. pontjában a Törvényszék, amikor meghatározta az e rendelkezés értelmében vett „cél általi” versenykorlátozás fogalmát, elmulasztott hivatkozni a Bíróság fentebb, a jelen ítélet 49–52. pontjában említett állandó ítélkezési gyakorlatára, és ezáltal figyelmen kívül hagyta, hogy az annak meghatározásakor lényeges jogi kritérium, hogy a vállalkozások közötti összejátszás tartalmaz-e ilyen „cél általi” versenykorlátozást, abból a megállapításból ered, hogy az ilyen összejátszás önmagában elegendő károssági fokot mutat a verseny tekintetében.
- 58 Másrésztől ezen ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a Törvényszék a megtámadott ítélet 124. pontjában, majd ugyanezen ítélet 146. pontjában tévesen állapította meg, hogy a „cél általi” versenykorlátozás fogalma nem értelmezhető „megszorítóan”. A „cél általi” versenykorlátozás fogalma ugyanis csak bizonyos típusú vállalkozások közötti egyeztetésekre alkalmazható, amelyek a verseny tekintetében elegendő károssági fokot mutatnak ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy hatásukat nem szükséges megvizsgálni; ellenkező esetben ugyanis a Bizottság mentesülne azon kötelezettsége alól, hogy bizonyítsa az olyan megállapodások piacra gyakorolt tényleges hatásait, amelyek esetében egyáltalán

nem nyert bizonyítást, hogy jellegüknél fogva károsak a rendes verseny megfelelő működésére. Azon körülmény, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdésében említett megállapodástípusok nem képezik a tiltott összejátszások kimerítő felsorolását, e tekintetben nem releváns.

- 59 Meg kell azonban vizsgálni, hogy e téves jogalkalmazás olyan jellegű volt-e, hogy hibássá tette a szóban forgó intézkedéseknek az EK 81. cikk (1) bekezdésére tekintettel való minősítését illetően a Törvényszék által elvégzett elemzést.
- 60 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint a megtámadott ítélet 198., 227. és 234. pontjából kitűnik – a Törvényszék megállapította, hogy a szóban forgó intézkedések célja a verseny EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett korlátozása, mivel lényegében akadályozzák a Franciaországban a fizetési kártyák kibocsátási piacára újonnan belépők által támasztott versenyt.
- 61 Amint a megtámadott ítélet 137., 204., 220., 223., 238. és 267. pontjából kitűnik, a Törvényszék, miután ezen ítélet 126–133. pontjában átvette a vitatott határozat több preambulumbekzdésének tartalmát, kimondta, hogy e versenyellenes cél magukból a szóban forgó intézkedésekhez előírt számítási képletekből következik.
- 62 E körülmények között a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. és 140–144. pontjában többek között kimondta, hogy azon tény, hogy a szóban forgó intézkedések a CB-rendszerben megjelenő parazitizmus elleni küzdelem jogszerű célkitűzését követik, nem zárja ki, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy ezen intézkedések versenykorlátozó céllal bírnak, annál is inkább, mivel e cél, ahogyan az magukból az említett intézkedések kapcsán előírt képletekből kitűnik, ellentmond a Groupement által kinyilvánított célkitűzéseknek.
- 63 A Törvényszék egyébiránt különösen a megtámadott ítélet 104. és 105. pontjában kimondta, hogy a CB-rendszeren belül a kibocsátási és elfogadási tevékenység közötti egyensúly követelményeit az EK 81. cikk (1) bekezdése keretében nem kell megvizsgálni, mivel a figyelembe vett piac kizárólag a fizetési kártyák kibocsátásának a piaci láncban lejjebb lévő piaca.
- 64 Végül a Törvényszék különösen a megtámadott ítélet 134., 136. és 267. pontjában megállapította továbbá, hogy a Bizottság a vitatott határozatban csak „kiegészítő és megerősítő jelleggel” támaszkodott a Groupement szándékára, ahogyan az a szóban forgó intézkedések előkészítésének szakaszában a vezető bankok által tett nyilatkozatokat tartalmazó, a vizsgálatok során gyűjtött dokumentumokból kitűnt.
- 65 Noha a megtámadott ítéletből így kitűnik, hogy a Törvényszék úgy tekintette, hogy a szóban forgó intézkedések korlátozó célja kizárólag azok szövegéből következik, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a vitatott határozat jogszerűségének vizsgálata keretében egyáltalán nem indokolta meg, miért tekinthető úgy, hogy az említett szöveg az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozás fennállására utal.
- 66 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 132. pontjában kétségtelenül kiemelte, hogy a Bizottság, „figyelemmel a szóban forgó intézkedések kapcsán előírt képletekre, és az elfogadási tevékenység kialakításának nehézségei miatt úgy ítélte meg, hogy ezen intézkedések a Groupement ezen intézkedéseknek alávetett tagjait arra kötelezték, hogy vagy korlátozzák kibocsátási tevékenységüket, vagy olyan (a kibocsátáshoz kapcsolódó) költségeket viseljenek, amelyeket a Groupement más tagjai, köztük a vezető bankok nem viseltek. E képletek így korlátozták a hatályuk alá tartozó tagok arra irányuló lehetőségét, hogy a kibocsátás piacán (az árak révén) versenyezzenek a Groupement azon tagjaival, amelyek nem tartoztak az intézkedések hatálya alá”.

- 67 Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 133. pontjában kiemelte, hogy a Bizottság megjegyezte, hogy a Groupement által a MERFA-nak tulajdonított funkciónak, amely az elfogadás kialakításának ösztönzésében állt, „ellentmondott a kibocsátást ösztönző bankközi díjak létezése [...], valamint az a körülmény, hogy a kiegészítő tagsági díj és az alvó tagok felélesztési díja azokat a bankokat szankcionálta, amelyek nem bocsátottak ki elegendő kártyát a közelmúltban”.
- 68 A Törvényszék a megtámadott ítélet 197., 198., 227. és 234. pontjában ebből arra következtetett, hogy a vitatott intézkedések célja a BIDS-ítéletben szóban forgó intézkedésekhez hasonlóan az, hogy akadályozzák a Franciaországban a fizetési kártyák kibocsátási piacára újonnan belépők által támogatott versenyt, mivel a hatályuk alá tartozó bankokkal szemben díjfizetést, vagy pedig azt írják elő, hogy korlátozzák kibocsátási tevékenységeiket.
- 69 Azonban, noha a Törvényszék így kifejtette, hogy a szóban forgó intézkedések a képletekre tekintettel milyen okokból alkalmasak a verseny korlátozására, és ennél fogva arra, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom hatálya alá tartozzanak, a jelen ítélet 49. és 50. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból eredő követelményekkel ellentétben egyáltalán nem indokolta meg, hogy e versenykorlátozás miatt mutat elegendő károssági fokot ahhoz, hogy e rendelkezés értelmében vett „cél általi” korlátozásnak lehessen minősíteni, mivel a megtámadott ítélet e kérdést illetően semmilyen elemzést nem tartalmaz.
- 70 Noha kétségtelen, hogy – amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. és 140–144. pontjában helyesen állapította meg – azon tény, hogy a szóban forgó intézkedések a parazitizmus elleni küzdelem jogszerű célkitűzését követik, nem zárja ki, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy ezen intézkedések versenykorlátozó céllal bírnak, e korlátozó célt ugyanakkor bizonyítani kell.
- 71 Ebből kitűnik, hogy a Törvényszék a szóban forgó intézkedések minősítésekor nem csupán hibásan indokolta meg a megtámadott ítéletet, hanem tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 81. cikk (1) bekezdését is.
- 72 Ugyanis, noha különösen a megtámadott ítélet 204. és 247. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék többször is elutasította a fellebbező azon állítását, miszerint a szóban forgó intézkedések kapcsán előírt képletekből következik, hogy ezen intézkedések a tagok elfogadási tevékenységeinek kialakítását célozták annak érdekében, hogy a kibocsátási tevékenységek és az elfogadási tevékenységek között optimális egyensúly alakuljon ki, nem vitatott – ahogy egyébiránt különösen a megtámadott ítélet 198., 199., 245., 247. és 327. pontjából kitűnik –, hogy az említett képletek az említett intézkedések által bevezetett díjak megfizetésének elkerülése érdekében arra ösztönözték a Groupement tagjait, hogy CB-kártyák kibocsátása során ne lépjenek túl bizonyos mennyiséget, lehetővé téve számukra, hogy a Groupement tagjainak kibocsátási tevékenységei és elfogadási tevékenységei között meghatározott arányt érjenek el.
- 73 Márpedig a Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 83. pontjában megjegyezte, hogy a Groupement a „fizetési rendszerek piacán” tevékenykedik, ezen ítélet 102. pontjában a tények önálló értékelése keretében – amely értékelést a jelen fellebbezés keretében nem vitatják – kiemelte, hogy a jelen ügyben a Groupement-hoz hasonló kétoldalú kártyás fizetési rendszerekben a kibocsátási és az elfogadási tevékenységek „nélkülözhetetlenek” egymáshoz és e rendszer működéséhez, mivel egyrészt a kereskedők nem csatlakoznának az említett rendszerhez akkor, ha a kártyabirtokosok száma elégtelen lenne, másrészt pedig a fogyasztók nem akarnának kártyával rendelkezni, ha azt csak néhány kereskedőnél használhatnák.
- 74 Mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 104. pontjában következőképpen megállapította, hogy fizetési rendszerek „kibocsátási” és „elfogadási” tevékenységei között „kölsönhatások” állnak fenn, és hogy e tevékenységek „közvetett hálózati hatásokat” fejtenek ki, mivel a kártyák kereskedők általi

elfogadásának jelentősége és a forgalomban lévő kártyák száma kölcsönösen befolyásolja egymást, a Törvényszék nem állapíthatta meg – anélkül, hogy ne követett volna el téves jogalkalmazást –, hogy a szóban forgó intézkedések az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozó céllal bírnak.

- 75 Elfogadva ugyanis, hogy az ezen intézkedések által alkalmazott képletek arra irányultak, hogy a Groupement tagjainak kibocsátási tevékenységei és elfogadási tevékenységei között bizonyos arányt hozzanak létre, a Törvényszék ebből legfeljebb arra következtethetett volna, hogy az említett intézkedések célja az, hogy pénzügyi hozzájárulásra kötelezzék a Groupement azon tagjait, amelyek élvezik a rendszer elfogadási tevékenységeinek kialakítása érdekében más tagok által tett erőfeszítések eredményeit. Márpedig nem tekinthető úgy, hogy egy ilyen cél jellegénél fogva káros a rendes verseny megfelelő működésére, mivel a Törvényszék különösen a megtámadott ítélet 76. és 77. pontjában végül maga is megállapította, hogy a CB-rendszerben megjelenő parazitizmus elleni küzdelem jogszerű célkitűzésnek minősül.
- 76 E tekintetben, amint a főtanácsnok az indítványának 149. pontjában rámutatott, a Törvényszék a megtámadott ítélet 105. pontjában tévesen állapította meg, hogy a fizetési rendszeren belül a kibocsátási és elfogadási tevékenységek közötti egyensúly követelményei nem vizsgálhatók az EK 81. cikk (1) bekezdésére tekintettel, mivel az érintett piac nem a franciaországi fizetési rendszerek piaca, hanem e tagállamban a fizetési kártyák kibocsátásának a piaci láncban lejjebb lévő piaca.
- 77 Ezáltal a Törvényszék összemosta az érintett piac meghatározásának kérdését azzal a kérdéssel, hogy mely háttérrel kell figyelembe venni annak megállapításakor, hogy valamely megállapodás vagy vállalkozások társulása által hozott döntés tartalma az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozás fennállására utal-e.
- 78 Annak értékelése érdekében ugyanis, hogy valamely vállalkozások közötti összehangolás jellegénél fogva káros-e a rendes verseny megfelelő működésére, a jelen ítélet 53. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint figyelembe kell venni valamennyi, azon gazdasági vagy jogi háttérre vonatkozó releváns elemet, amelybe az említett összehangolás illeszkedik, különös tekintettel a szóban forgó szolgáltatások jellegére, valamint a piacok működésének és szerkezetének tényleges feltételeire, anélkül hogy jelentősége lenne annak, hogy az ilyen elem az érintett piac részét képezi-e, vagy sem.
- 79 Erről van szó különösen akkor, ha ezen elem éppen az érintett piac és valamely kapcsolódó, de elkülönülő piac közötti kölcsönhatások fennállásának figyelembevételében áll (lásd analógia útján: Delimitis-ítélet, C-234/89, EU:C:1991:91, 17–23. pont; Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, EU:C:2013:160, 42. pont), és még inkább akkor, ha – amint a jelen ügyben is – valamely kétoldalú rendszer két ága között kölcsönhatások vannak.
- 80 Kétségtelen, hogy nem lehet kizárni, hogy a szóban forgó intézkedések, amint a Törvényszék megtámadott ítélet 198., 227. és 234. pontjában megállapította, akadályozzák az új belépők által támasztott versenyt, figyelemmel arra, hogy ezen intézkedések miatt ezen új belépők nehezen tudják kiterjeszteni elfogadási tevékenységüket, sőt, amint a BPCE a tárgyaláson érvelt, az említett intézkedések alapján megkövetelt díjak mértéke alapján az új belépők rendszerből való kizárásához vezetnek.
- 81 E megállapítás azonban, amint a főtanácsnok az indítványának 131. pontjában megállapította, az említett intézkedések versenyre gyakorolt hatásainak, nem pedig ezen intézkedések céljának vizsgálatába tartozik.
- 82 Így meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 161–193. pontjában elvégzett, a szóban forgó intézkedések által a Groupement tagjai számára lehetővé tett „opciók” vizsgálatába burkolva, amely vizsgálat végén ezen ítélet 194. pontjában megállapította, hogy a „MERFA gyakorlatilag két opciót adott a hatálya alá tartozó bankoknak: díjfizetést vagy a CB-kártyák kibocsátásának korlátozását”, valójában az említett intézkedések potenciális hatásait értékelte, elemezve

annak nehézségeit, hogy a bankok a piaci adatok alapján alakítsák ki elfogadási tevékenységüket, továbbá elemezve egyes bankok nyilatkozatait és a vizsgálatok során lefoglalt dokumentumokat, és így saját maga tárta fel, hogy nem tekinthető úgy, hogy a szóban forgó intézkedések „jellegüknel fogva” károsak a rendes verseny megfelelő működésére.

- 83 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 197. és 198. pontjában tévesen tekintette úgy, hogy a szóban forgó intézkedések analógnak tekinthetők a Bíróság által a BIDS-ítéletben megvizsgált intézkedésekkel, amely ítéletben a Bíróság kimondta, hogy az Írországban a tíz fő marha- és borjúhús-feldolgozó – a BIDS tagjai – által kötött szóban forgó megállapodások (a továbbiakban: BIDS-megállapodások) célja az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében a verseny korlátozása volt.
- 84 A BIDS-megállapodások ugyanis, amelyek előírták többek között a feldolgozási kapacitások 25%-os csökkentését, saját megfogalmazásuk szerint lényegében arra irányultak, hogy lehetővé tegyék több vállalkozás számára azon közös politika végrehajtását, amelynek célja e vállalkozások közül egyesek piacról való kilépésének elősegítése, és következésképpen azon kapacitástöbbletek csökkentése volt, amelyek érintik jövedelmezőségüket, mivel akadályozzák őket a méretgazdaságosság megvalósításában. A BIDS-megállapodások célja így az volt, hogy a versenytárs vállalkozások kilépésének ösztönzésére hivatott mechanizmusnak köszönhetően érezhetően módosítsák a piac szerkezetét, egyrészt annak érdekében, hogy a feldolgozási szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számának jelentős csökkentésével növeljék az érintett piac koncentrációs fokát, másrészt pedig, hogy megszüntessék a felesleges termelési kapacitások közel 75%-át (BIDS-ítélet, 31–33. pont).
- 85 Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítéletben egyáltalán nem állapította meg, és egyébiránt egyáltalán nem is hivatkoztak e bíróság előtt arra, hogy a szóban forgó intézkedések a BIDS-megállapodásokhoz hasonlóan arra irányulnak, hogy a versenytárs vállalkozások kilépésének ösztönzésére hivatott mechanizmussal érezhetően módosítsák az érintett piac szerkezetét, és hogy ennél fogva ezen intézkedések a BIDS-megállapodásokhoz hasonló károssági fokot mutatnak.
- 86 Noha kétségtelen, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 198. pontjában kiemelte, hogy a szóban forgó intézkedések arra ösztönzik a Groupement tagjait, hogy a CB-kártyák kibocsátása során ne lépjenek túl bizonyos mennyiséget, az ilyen ösztönzés célja az ezen ítélet 245., 247. és 327. pontjában tett saját megállapításai szerint nem az volt, hogy Franciaországban a fizetési kártyák kibocsátásának piacán csökkentsék az esetleges kapacitástöbbleteket, hanem az, hogy a CB-rendszer további fejlesztése érdekében a Groupement tagjainak kibocsátási tevékenységei és elfogadási tevékenységei között meghatározott arányt érjenek el.
- 87 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem minősíthette a szóban forgó intézkedéseket az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi” versenykorlátozásnak anélkül, hogy ne alkalmazta volna tévesen a jogot.
- 88 Mivel a Groupement szándékai a jelen ítélet 54. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint önmagukban nem elegendők versenyellenes cél fennállásának bizonyításához, és mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 134., 136. és 267. pontjában végül maga jelezte, hogy e szándékok elemzésére kiegészítő és megerősítő jelleggel került sor, a Törvényszék által különösen ezen ítélet 251–266. pontjában e tekintetben tett megállapítások sem igazolhatják az ilyen minősítést, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a fellebbező által e kérdéssel kapcsolatban előadott érveket.
- 89 A „cél általi” versenykorlátozás fennállásának értékelésekor releváns jogi kritériumokat illetően a Törvényszék által több tekintetben is elkövetett téves jogalkalmazásra figyelemmel a megtámadott ítélet indokolása és a szóban forgó intézkedéseknek az EK 81. cikk (1) bekezdése alapján való minősítése egyébiránt a Törvényszék részéről elkövetett általános elemzési hibát tár fel, és így arról tanúskodik, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg átfogóan és alaposan a fellebbezőnek és a feleknek a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló érveit.

- 90 A Törvényszék, mivel különösen a megtámadott ítélet 126–136. pontjában többször is a vitatott határozat tartalmának megisméltésére szorítkozott, valójában nem végezte el annak vizsgálatát – noha erre köteles lett volna –, hogy a Bizottság által e határozatban figyelembe vett elemek lehetővé tették-e annak jogszerű megállapítását, hogy a szóban forgó intézkedések megfogalmazásukra, célkitűzéseikre és összefüggéseikre figyelemmel a verseny tekintetében elegendő károssági fokot mutatnak ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozó céllal bírnak, és ennél fogva, hogy az említett elemek az ennek során figyelembe veendő összes releváns adatot magukban foglalják-e.
- 91 E körülmények között kitűnik, hogy a Törvényszék megsértette a jelen ítélet 42–46. pontjában kifejtett és az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt szintű felülvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettségét.
- 92 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék, mivel megállapította, hogy a szóban forgó intézkedések az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozó céllal bírnak, tévesen alkalmazta a jogot, és figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálat ítélkezési gyakorlat által megkövetelt szintjét.
- 93 E körülmények között a fellebbezés első jogalapjának helyt kell adni.
- 94 Következésképpen a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy a fellebbező által fellebbezésének alátámasztására felhozott többi jogalapot meg kellene vizsgálni.

Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalásáról

- 95 A Bíróság alapokmányának 61. cikke szerint, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 96 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését indokoló okok nem olyan jellegűek, hogy a vitatott határozat teljes megsemmisítését eredményezzék. Az említett okok ugyanis csak annyiban járnak e határozat megsemmisítésével, amennyiben az megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedések célja a verseny EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett korlátozása.
- 97 A jelen ítélet 52. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint ennél fogva meg kell vizsgálni, hogy – amint a Bizottság a vitatott határozatban megállapította – a szóban forgó megállapodások „célja”-e a verseny EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett korlátozása.
- 98 A jogvita ezen aspektusa azonban összetett ténykérdések olyan elemek alapján való vizsgálatával jár, amelyeket egyrészt a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem vizsgált meg, ugyanis ezen ítélet 270–271. pontjában úgy tekintette, hogy e vizsgálat felesleges, mivel megállapította, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor a vitatott határozatban megállapította, hogy a szóban forgó intézkedések versenyellenes céllal bírnak, másrészt pedig amely elemeket a Bíróság előtt nem vitattak meg, amiből az következik, hogy az ügy e kérdésben való eldöntését a per állása nem engedi meg.
- 99 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke T-491/07. sz., CB kontra Bizottság ügyben 2012. november 29-én hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**

3) **A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások